

[Lange.]

har banet Vejen for en betydelig større Forstaaelse om dette Problem mellem Regeringspartierne og det Parti, som jeg har den Ære at repræsentere.

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale det af mine Meningsfæller og mig stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Idet jeg kan tiltræde, hvad Udvalgets ærede Ordfører (Ch. Petersen) har redegjort for her, ønsker jeg kun ganske kort at gøre en almindelig Bemærkning. Det er for mig klart, at den bestaaende Ordning ikke kan afskaffes, at den har været og er af betydelig Værd med Hensyn til Mulighederne for at skaffe Af sætning for en Del af Landets Produkter, og at den ogsaa har Betydning for Beskæftigelsen i Indlandet, selv om jeg paa den anden Side ej heller er blind for, at den paa dette Omraade hist og her kan virke modsat.

Naar vi har tilstræbt at faa den videst mulige Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, er det ud fra den Betragtning, at en Lov, der griber saa stærkt ind i mange Borgeres private, daglige Tilværelse, bør have saa stor en Tilslutning, som det er muligt at opnaa, derved at man fra de forskellige Sider bøjer sig mod hinanden og gør hinanden Indrømmelser, naturligvis inden for den Ramme, som de ansvarshavende mener det nødvendigt at opretholde. Det har ikke været muligt at naa til et saadant Resultat, og jeg skønner, at de Repræsentanter for Det konservative Folkeparti, med hvem vi i denne Sag har forhandlet, i højere Grad end ønskeligt er optraadt med bundet Mandat, for ikke at sige med bundne Hænder, som det saa ofte før har formet sig. Nu staar Regering og Rigsdag i Overvejelser, sideløbende med disse Forhandlinger, om en Ændring af Landets Forfatning, og jeg tror, at den Praksis, at Landstinget ved Behandlingen af saadanne Sager kun gentager, hvad der er foregaaet i Folketinget, og med Hensyn til Ændringsforslag kun leverer Optryk af, hvad der har været trykt og forkastet en Gang før, vil virke som en direkte Demonstration af dette Tings Overflødighed. Landstinget har ikke formaaet at skabe sig sin egen Form og at give sin parlamentariske Tilværelse et selvstændigt Liv. Derfor har det heller ikke magtet en Sag som denne. Hvis Udviklingen derfor skulde føre til, at dette Ting snart kom til at synges paa sit sidste Vers, vil jeg henstille til det, at det dertil vælger i en Omskrivning et Par Linier fra en skøn gammel Salme, idet

det henvender sig til det andet høje Ting og siger: I kan gøre, hvad I vil; vi er, hvad I gør os til.

Stensballe: Ved første Behandling var den ærede Ordfører (Ch. Petersen) inde paa en Redegørelse for, hvorledes Arbejdsløsheden stillede sig nu og tidligere, og det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) omtalte ogsaa i Dag Arbejdsløshedsspørgsmaalet, idet han sagde, at nu blev Arbejdsløshedstallet kun offentliggjort en Gang om Maaneden eller saa, og derfor var det maaske ikke altid saa let at vide, hvor stort det var. Arbejdsløshedstallet opgøres imidlertid for hver Uge, og Arbejdsløshedsnævnets Medlemmer faar det tilstillet hver Uge, det bliver blot ikke offentliggjort — vel sagtens fordi det stiger saa ganske overordentligt. Det ærede Medlem nævnte, at han i Dag havde læst, at der var 120 000 arbejdsløse. Den Liste, jeg fik tilstillet i Gaar som Medlem af Arbejdsløshedsnævnet, viser, at der i sidste Uge, den, der sluttede 10. December, var 127 954 arbejdsløse Kasse-Medlemmer mod 94 888 i Fjor, altsaa en Stigning paa ca. 33 000. Og tager vi de personlig tilmeldte med, var Antallet den 10. December 142 369.

Paa den Foranledning, de to Udtalelser har givet mig, har jeg villet fremkomme med de rigtige, de officielle Tal.

Lange: Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at det konservative Partis Repræsentanter i Udvalget var optraadt med bundet Mandat. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mente dermed. Jeg har i hvert Fald aldrig oplevet, at 5 Underudvalgsmedlemmer har kunnet gøre, hvad de vilde. Efter min Mening optræder Udvalgsmedlemmer altid med et i alt Fald til en vis Grad bundet Mandat, idet de naturligvis maa kræve Mulighed for at kunne faa deres Partiers Tilslutning til det, de stiller i Udsigt at kunne gaa ind paa. Paa anden Maade er det konservative Partis Udvalgsmedlemmer ikke optraadt i Underudvalget. Jeg forstaar derfor ikke, at dette kunde give det ærede 9de Medlem for 6te Kreds Anledning til at bringe hele Forfatningsproblemet paa Bane og til Udtalelsen om, at man i Landstinget indskrænkede sig til at stille de samme Ændringsforslag, som var stillet i Folketinget. Jeg gjorde et stærkt Forsøg paa at faa lagt et helt andet Ændringsforslag til Grund for den Overenskomst, som der efter min Mening var Mulighed for at opnaa i Landstinget, hvis